

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4.9.2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Cvachové a přísedících Evy Doudové a Ludmily Řeřábkové, **t a k t o :**

Obžalovaný:

XXXXXXXXXXXX

nar. xxxxxxxxxxxx
trvale bytem xxxxxxxxxxxxxxxx

se podle § 226 písm. a) tr. řádu se **zprošťuje** obžaloby Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 29.6.2012, č.j. Zt 128/2012-22, pro skutek spočívající v tom,

zcela nelogické, kdyby se jí pokusit v prvním případě znásilnit dole na provoze a později zhruba ½ roku poté by ona sama k němu měla do bytu jít, jestliže s ním měla takové špatné zkušenosti.

Pokud jde o poškozenou, tak ta uvedla, že to bylo v lednu 2011, kdy zůstala xxxxxxxxxx, který provozuje obžalovaný, s ním sama, všichni hosté tehdy již odešli, obžalovaný jí zde začal obtěžovat, hodil jí na kulečnick a tam jí xxxxxxxxxx Snažil se jí xxxxxxxxxx což se mu podařilo, ale xxxxxxxxxx, protože ona se bránila, říkal jí při tom, že by spolu měli souložit. Tehdy se jí podařilo xxxxxxxx utéci. Byl u ní pak také jednou v obchodě, kde k ní přišel, osahával jí a naznačoval jí, že by spolu mohli mít pohlavní styk. Pokud jde o ten druhý případ, tak tehdy byla také u něho xxxxxxxxxx, obžalovaný se vrátil xxxxxxxxxx opilý, spadl ze židle a ona se rozhodla mu pomoci odvést jej nahoru k němu do bytu. Zde se jí zase obžalovaný pokusil znásilnit, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx, ale podařilo se jí utéci. Oba dva případy poškozená, jak uvedla, neoznamovala Policii ČR, jednak to oznamovat ani nechtěla a potom se bála, i když vlastně neví čeho. O věci se zmiňovala na Policii ČR v souvislosti se svým výsledkem v jiné záležitosti, a to znásilnění xxxxxxxxxxxxxxxxxx, jehož se měl obžalovaný dopustit.

Dále soud provedl důkaz spisem zdejšího soudu 2 T 3/2012 a protokolem o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací.

Na základě provedených důkazů, po jejich zhodnocení jednotlivě a po vzájemných souvislostech soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovanému bylo kladeno za vinu, že se měl ve 2 případech dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, k oběma skutkům mělo dojít v průběhu roku 2011 zhruba s půlročním odstupem. Obžalovaný kategoricky popíral, že by se předmětného jednání dopustil, uváděl, že vše byl pouze výmysl poškozené, a byl tak v tomto případě usvědčován toliko výpovědí samotné poškozené. S ohledem na nedostatek dalších důkazů, když navíc poškozená jednání obžalovaného neoznámila, ale zmínila se o něm ve své výpovědi teprve více jak po roce, tak proti sobě stály 2 důkazy, a sice výpověď obžalovaného a výpověď samotné poškozené. S ohledem na důkazní situaci ve věci výpověď poškozené nelze v žádném případě považovat za věrohodnější nežli výpověď obžalovaného. Ve výpovědi poškozené jsou určité nepřesnosti, pokud jde o popis skutku jako takového, o vzájemné souvislosti, tak jak vypovídala jednak v přípravném řízení a jednak při hlavním líčení. Navíc zde nelze odhlédnout od té skutečnosti, že poškozenou celá záležitost nebyla ani v jednom případě oznámena Policii ČR, nikomu ona o ní bezprostředně poté nic nesdělovala, navíc jisté pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi vzbuzuje ten fakt, že přesto, že měla být obžalovaným opakovaně sexuálně obtěžována, ať již v lednu 2011 či potom za ní měl docházet do její prodejny a naznačovat jí cosi o sexuálním styku, tak přesto bez dalšího měla s ním jít v okamžiku, kdy měl být opilý, do jeho bytu, kde si mohla pro sebe dopředu učinit závěr, že se zde vystavuje opětovnému sexuálnímu obtěžování ze strany obžalovaného. Za této situace, kdy soud neměl k dispozici jakékoli jiné důkazy, které by potvrdily výpověď poškozené, a kdy musel respektovat zásadu „in dubio pro reo“, tak soud rozhodl tak, že obžalovaný se zprošťuje podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby pro shora uvedené skutky, když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Právo odvolání nemá ten, kdo se jej výslovně vzdal.

V P í s k u dne 4.9.2012

Za správnost vyhotovení:
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

JUDr. Marie Cvachová, v.r.
předsedkyně senátu